

Határozatok Tára

HENRIK SAUGMANDSGAARD ØE
FŐTANÁCSNOK INDÍTVÁNYA
Az ismertetés napja: 2017. július 13.¹

C-341/16. sz. ügy

**Hanssen Beleggingen BV
kontra
Tanja Prast-Knipping**

(az Oberlandesgericht Düsseldorf [düsseldorfi tartományi felsőbíróság, Németország] által benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem)

„Előzetes döntéshozatalra utalás – Polgári ügyekben folytatott igazságügyi együttműködés – Joghatóság és a határozatok végrehajtása – 44/2001/EK rendelet A 2. cikk (1) bekezdése – Az alperes lakóhelye szerinti joghatóság – A 22. cikk 4. pontja – Kizárólagos joghatóság védjegyek lajstromozása vagy érvényessége tárgyában – Benelux védjegy jogosultjának meghatározásával kapcsolatos jogvita – Benelux védjegy alaki védjegyjogosultja ellen indított, a védjegyre vonatkozóan őt védjegyjogosultként megillető jogokról való lemondás iránti kereset”

I. Bevezetés

1. A Bírósághoz 2016. június 16-án érkezett, 2016. június 14-i határozatával az Oberlandesgericht Düsseldorf (düsseldorfi tartományi felsőbíróság, Németország) a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2000. december 22-i 44/2001/EK tanácsi rendelet (a továbbiakban: „Brüsszel I” rendelet)² 22. cikke 4. pontjának értelmezésére vonatkozó előzetes döntéshozatal iránti kérelmet intézett a Bírósághoz.

2. E kérelem előterjesztésére a Hanssen Beleggingen BV és Tanja Prast-Knipping között egy benelux védjegy tárgyában folyamatban lévő eljárásban került sor, amely védjegy alaki védjegyjogosultja Tanja Prast-Knipping.

3. A kérdést előterjesztő bíróság azt kívánja megtudni, hogy az előtte folyamatban lévő jogvitára vonatkozik-e a „Brüsszel I” rendelet 22. cikkének 4. pontjában meghatározott, a „védjegy lajstromozás[át] vagy érvényesség[ét]” érintő jogvitákra vonatkozó kizárólagos joghatósági szabály, amely azt is jelentené, hogy a német bíróságok – ideértve a kérdést előterjesztő bíróságot is – nem rendelkeznének joghatósággal annak elbírálására. Amennyiben viszont erre a jogvitára nem vonatkozna az említett kizárólagos joghatósági szabály, a német bíróságok rendelkeznének joghatósággal az e rendelet 2. cikkének (1) bekezdése szerinti általános joghatósági szabály alapján.

¹ Eredeti nyelv: francia.

² HL 2001. L 12., 1. o; magyar nyelvű kiadás 19. fejezet, 4. kötet, 42. o. A kérdést előterjesztő bíróság ismertette azokat az indokokat, amelyek alapján ezt a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2012. december 12-i 1215/2012/EU rendelet (HL 2012. L 351., 1. o.) által időközben hatályon kívül helyezett rendeletet időbeli hatályánál fogva alkalmazni kell az alapeljárás körülményeire. Lásd a jelen indítvány 13. pontját.

4. A továbbiakban meg fogom jelölni azokat az okokat, amelyek miatt úgy vélem, hogy a „Brüsszel I” rendelet 22. cikkének 4. pontjában meghatározott kizárólagos joghatósági szabály nem vonatkozik a kérdést előterjesztő bírósághoz előterjesztett keresethez hasonló olyan bírósági keresetre, amelynek célja, hogy egy védjegy alaki védjegyjogosultja nyilatkozzon az illetékes hatóság előtt arról, hogy nincsenek e védjegyhez fűződő jogai, és lemond arról, hogy őt a lajstromban az említett védjegy jogosultjaként szerepeltessék.

II. Jogi háttér

5. A „Brüsszel I” rendelet 2. cikkének (1) bekezdésében megállapított általános joghatósági szabály alapján „[e] rendelet rendelkezéseire is figyelemmel valamely tagállamban lakóhellyel rendelkező személy, állampolgárságára való tekintet nélkül, az adott tagállam bíróságai előtt perelhető”.

6. Az említett rendelet 22. cikke 4. pontjának első bekezdése, amely e rendelet II. fejezetének a „Kizárólagos joghatóság” című 6. szakaszában található, előírja, hogy a lakóhelyre való tekintet nélkül „olyan eljárásra, amelynek tárgya szabadalom, védjegy, formatervezési minta vagy hasonló, letétbe helyezést [helyesen: bejelentést] vagy lajstromozást igénylő jogok lajstromozása vagy érvényessége”, annak a tagállamnak a bíróságai rendelkeznek kizárólagos joghatósággal, ahol a bejelentést vagy lajstromozást kérelmezték, vagy az megtörtént, illetve közösségi jogi aktus vagy nemzetközi egyezmény alapján megtörténtnek tekintendő.

III. Az alapeljárás, az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés és a Bíróság előtti eljárás

7. Az alapeljárás tárgya egy benelux védjegyhez fűződő jog. T. Prast-Knippingnek, az alapeljárás alperesének lakóhelye Hamminkelnben (Németország) található. Az alperes a lenti 361604. sz. ábrás védjegy jogosultja, amelyet a benelux védjegy hivatalnál lajstromoztak.

8. E védjegyet 1979. szeptember 7-én jelentették be a „Helmut Knipping” nevű vállalkozás javára. T. Prast-Knippinget 2003. november 14-én az őt H. Knipping egyedüli örököséként megnevező öröklési tanúsítvány bemutatását követően bejegyezték a benelux védjegy hivatalnál az eljárás tárgyát képező védjegy új jogosultjaként (jogutódként).

9. Az alapeljárás felperese, a Hanssen Beleggingen BV (a továbbiakban: Hanssen Beleggingen), egy Hollandiában székhellyel rendelkező társaság.

10. A Hanssen Beleggingen azt kéri, hogy T. Prast-Knipping tegyen nyilatkozatot a benelux védjegy hivatal előtt arról, hogy ő nem rendelkezik az eljárás tárgyát képező védjegyhez fűződő jogokkal, és lemond arról, hogy a nyilvántartásban őt védjegyjogosultként szerepeltessék. A Hanssen Beleggingen indokolásként arra hivatkozik, hogy az eljárás tárgyát képező védjegy sorozatos átruházása következtében ő vált az eljárás tárgyát képező védjegy fennálló jogok tényleges jogosultjává. Úgy véli, hogy törvényes igénye van tehát T. Prast-Knippinggel szemben arra, hogy a benelux védjegy hivatal előtt T. Prast-Knipping megtegye a megfelelő nyilatkozatokat.

11. A Landgericht Düsseldorf (düsseldorfi tartományi bíróság, Németország) 2015. június 24-i ítéletével elutasította a keresetet, és indokolásként kifejtette, hogy a Hanssen Beleggingent nem illeti meg jogalap nélküli gazdagodásra alapozott igény T. Prast-Knippinggel szemben, mert T. Prast-Knippinget nem jogellenesen jegyezték be az eljárás tárgyát képező védjegy alaki jogosultjaként a benelux

védjegynyilvántartásba. Ez a bíróság úgy ítélte meg, hogy az eljárás tárgyát képező védjegy H. Knipping halálának időpontjában e személy vagyonához tartozott, és ezért egyetemes jogutódlás útján T. Prast-Knippingre mint egyedüli örökösre szállt át. Az említett bíróság nem foglalt állást a német bíróságok – T. Prast-Knipping által nem kifogásolt – joghatóságával kapcsolatban.

12. A Hanssen Beleggingen ezen ítélettel szemben fellebbezést nyújtott be az Oberlandesgericht Düsseldorfhoz (düsseldorfi tartományi felsőbíróság). E bíróságnak kételye merült fel a német bíróságok joghatóságát illetően. E tekintetben kiemeli, hogy e joghatóság alapulhatna a „Brüsszel I” rendelet 2. cikkének (1) bekezdésén, tekintettel arra, hogy T. Prast-Knipping lakóhelye Németországban van. A holland bíróságoknak a „Brüsszel I” rendelet 22. cikkének 4. pontja szerinti kizárólagos joghatósága azonban kizárhatja a német bíróságok joghatóságát.

13. Az említett bíróság egyébiránt pontosította, hogy a 1215/2012 rendelet 66. cikke (1) bekezdésének megfelelően a „Brüsszel I” rendeletet időbeli hatályánál fogva alkalmazni kell az alapeljárásra, mivel az eljárást 2015. január 10. előtt indították meg.

14. E körülmények között az Oberlandesgericht Düsseldorf (düsseldorfi tartományi felsőbíróság) úgy határozott, hogy felfüggeszti az eljárást, és a következő kérdést terjeszti a Bíróság elé előzetes döntéshozatalra:

„Magában foglalja-e a [„Brüsszel I”] rendelet 22. cikkének 4. pontja szerinti »olyan [peres] eljárás [...], amelynek tárgya [...] védjegy [...] lajstromozása vagy érvényessége« fogalma a benelux védjegynyilvántartásban lajstromozott benelux védjegy alaki védjegyjogosultja ellen indított azon eljárást is, amelynek célja a benelux védjegyhivatal előtt történő nyilatkozattétel arról, hogy az alperesnek nincsenek az érintett védjegyhez fűződő jogai, és lemond arról, hogy őt a lajstromban védjegyjogosultként szerepeltessék[?]”

15. T. Prast-Knipping és az Európai Bizottság írásbeli észrevételeket terjesztett elő. Az ügyben tárgyalást nem tartottak.

IV. Elemzés

16. Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság azt kérdezi a Bíróságtól, hogy a „Brüsszel I” rendelet 22. cikke 4. pontjának hatálya alá tartozik-e az alapeljárásban előterjesztetthez hasonló olyan bírósági kereset, amelynek célja, hogy egy benelux védjegy alaki védjegyjogosultja nyilatkozzon a benelux védjegyhivatal előtt arról, hogy nincsenek e védjegyhez fűződő jogai, és lemond arról, hogy őt a lajstromban az említett védjegy jogosultjaként szerepeltessék.

17. T. Prast-Knipping és a Bizottság egyaránt úgy vélik, hogy erre a kérdésre nemleges választ kell adni. Ezzel az állásponttal a következő indokok alapján egyetértenek.

18. A Bíróságnak már volt lehetősége határozni – különösen a Duijnstee ítéletben³ – a „Brüsszel I” rendelet 22. cikkének 4. pontjában meghatározott kizárólagos joghatósági szabály hatályáról. A Bíróság által ezen ítéletben vizsgált kérdések egyike a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok végrehajtásáról szóló, 1968. szeptember 27-i egyezmény 16. cikkének

³ 1983. november 15-i ítélet (288/82, EU:C:1983:326).

(4) bekezdése szerinti „szabadalmak bejegyzése vagy érvényessége kérdésében” fogalom értelmezését érintette.⁴ Úgy vélem, hogy ez az ítélet, amely a jelen ügy alapeljárásához hasonló jogvitát érintett, a jelen ügyben is meghatározó jelentőséggel bír. Kiemelem, hogy a Bíróság az említett ítélet tanulságait lényegében megerősítette a GAT ítéletben.⁵

19. A Duijnstee ügy F. M. J. J. Duijnstee, a Schroefboutenfabriek BV nevű társaság csődeljárásának vagyonfelügyelője által a vállalat volt igazgatója, L. Goderbauer ellen indított, arra irányuló keresetre vonatkozott, hogy a bíróság kötelezze L. Goderbauert az általa e társaság munkavállalójaként kidolgozott találmány tekintetében huszonkét országban tett szabadalmi bejelentéseinek és megadott szabadalmainak a csődeljárás alatti társaság számára történő átruházására.⁶

20. A Bíróság úgy ítélte meg, hogy ez a fogalom olyan önálló fogalom, amelynek az a célja, hogy azt minden szerződő államban egységesen alkalmazzák.⁷

21. E fogalom értelmezése érdekében a Bíróság kiemelte, hogy a szabadalmak lajstromozása vagy érvényessége területén felmerülő peres eljárásokra vonatkozó kizárólagos joghatóság, amellyel azon szerződő államok bíróságai rendelkeznek, amelyeknek a területén a bejelentést tették vagy a lajstromozás történt, azzal a ténnyel indokolt, hogy e bíróságok vannak leginkább abban a helyzetben, hogy elbírálják azokat az eseteket, amelyekben maga a jogvita a szabadalom érvényességével vagy a bejelentés fennállásával, vagy a lajstromozással kapcsolatos.⁸

22. Következésképpen a Bíróság úgy ítélte meg, hogy ezen – a fent említett közelségi cél alapján megszorítóan értelmezett – kizárólagos joghatósági szabály hatálya a szabadalom érvényességével, fennállásával vagy megszűnésével, illetve az elsőbbségi jog valamely korábbi bejelentés alapján történő igénylésével kapcsolatos peres eljárásokra korlátozódik.⁹

23. Az érvelése végén a Bíróság megállapította, hogy a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő jogvitára nem terjed ki a Brüsszeli Egyezmény 16. cikke (4) bekezdésének így körülhatárolt hatálya, mivel ez a jogvita nem a vitatott szabadalmak érvényességére vagy lajstromozására vonatkozott, hanem csak arra a kérdésre, hogy a szabadalmi jogok jogosultja L. Goderbauer-e, vagy pedig a csődeljárás alatt álló Schroefboutenfabriek társaság, amelyet az érdekelték között fennálló jogviszonyok alapján kell megállapítani.¹⁰

24. A következő okok miatt úgy tűnik számomra, hogy ez az indokolás teljes egészében vonatkoztatható a jelen ügyre is.

25. Először is, a Bíróságnak már volt alkalma megállapítani, hogy e két rendelkezés egyenértékűségére tekintettel e rendelet (19) preambulumbekkezdésének megfelelően biztosítani kell a „Brüsszel I” rendelet 22. cikke 4. pontjának és a Brüsszeli Egyezmény 16. cikke 4. pontjának értelmezése közötti folyamatosságot.¹¹ Az említett rendelet 22. cikkének 4. pontja ugyanis ugyanazt a rendszert tükrözi,

4 HL 1972. L 299., 32. o., a továbbiakban: Brüsszeli Egyezmény. A Brüsszeli Egyezmény 16. cikkének (4) bekezdésével kapcsolatos ítélkezési gyakorlatnak a „Brüsszel I” rendelet 22. cikke 4. pontjának értelmezése érdekében történő figyelembevételének kötelezettségével kapcsolatban lásd a jelen indítvány 25. pontját.

5 2006. július 13-i GAT ítélet (C-4/03, EU:C:2006:457, 14–23. pont).

6 1983. november 15-i Duijnstee ítélet (288/82, EU:C:1983:326, 3. pont).

7 1983. november 15-i Duijnstee ítélet (288/82, EU:C:1983:326, 19. pont) és a 2006. július 13-i GAT ítélet (C-4/03, EU:C:2006:457, 14. pont).

8 1983. november 15-i Duijnstee ítélet (288/82, EU:C:1983:326, 22. pont) és a 2006. július 13-i GAT ítélet (C-4/03, EU:C:2006:457, 21–23. pont).

9 1983. november 15-i Duijnstee ítélet (288/82, EU:C:1983:326, 23–25. pont) és a 2006. július 13-i GAT ítélet (C-4/03, EU:C:2006:457, 15. pont).

10 1983. november 15-i Duijnstee ítélet (288/82, EU:C:1983:326, 26. pont).

11 2012. július 12-i Solvay ítélet (C-616/10, EU:C:2012:445, 43. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

mint a Brüsszeli Egyezmény 16. cikkének 4. pontja, és ráadásul a megfogalmazása is szinte azonos.¹² Márpedig az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a Bíróság által a Brüsszeli Egyezmény rendelkezéseire vonatkozóan adott értelmezés a „Brüsszel I” rendelet rendelkezéseire is érvényes, amennyiben e jogszabályok rendelkezései egyenértékűnek tekinthetők.¹³

26. Másodszor, nem látok semmilyen okot arra, hogy a Bíróság által a szabadalmak vonatkozásában a Duijnstee ítéletben megállapított kritériumot¹⁴ ne lehessen kiterjeszteni a védjegyeket érintő jogvitákra. Egyrésztől ugyanis a „Brüsszel I” rendelet 22. cikke 4. pontjának megfogalmazása nem tesz semmilyen különbséget a szabadalmakat, illetve a védjegyeket érintő jogviták között. Másrészt, az érvényességnek, fennállásnak, jogvesztésnek vagy egy korábbi bejelentés alapján fennálló tulajdonjog követelésének a fogalmai a védjegyekre egyaránt vonatkoznak.

27. Harmadszor, a Bíróság által a Duijnstee ítéletben megállapított kritérium¹⁵ alkalmazása alapján megjegyzem, hogy a jelen ügy alapeljárása nem a védjegy érvényességére, oltalmának fennállására, az azzal kapcsolatos jogvesztésre vagy egy korábbi bejelentés alapján fennálló tulajdonjog követelésére vonatkozik. Ez a jogvita ugyanis kizárólag azzal a kérdéssel kapcsolatos, hogy T. Prast-Knipping vagy a Hanssen Beleggingen társaság-e a vitatott védjegy jogosultja, amelyet – a Duijnstee ügy alapeljárásának mintájára – az érdekeltek között fennállt jogviszonyok alapján kell megállapítani. Másként fogalmazva, ahogyan azt a Bizottság is jogosan emelte ki, ez a jogvita nemcsak önmagában a védjegyre vonatkozik, hanem a védjegyjogosult beazonosítására is, amely kérdés nem érinti az említett védjegynek a „Brüsszel I” rendelet 22. cikkének 4. pontja szerinti lajstromozását vagy érvényességét.

28. E tekintetben az a körülmény, hogy a Hanssen Beleggingen által indított kereset különösen arra irányul, hogy T. Prast-Knipping lemondjon arról, hogy őt a lajstromban a vitatott védjegy jogosultjaként szerepeltessék, nem jelenti, hogy az alapeljárásra az említett rendelkezés szerinti „olyan eljárásra, amelynek tárgya [...] védjegy [...] lajstromozása vagy érvényessége [...]” fogalma vonatkozna. Ez a kérelem ugyanis csak járulékos az annak elismerésére irányuló elsődleges kérelemhez viszonyítva, hogy a vitatott védjegy nem T. Prast-Knippinget illeti meg azon magánjogi megállapodások okán, amelyek e védjegynek a Hanssen Beleggingen javára történő átruházását írták elő.¹⁶ Ahogyan azt az előző pontban is kifejtettem, egy ilyen jogvita nem a védjegy érvényességére, oltalmának fennállására, az azzal kapcsolatos jogvesztésre vagy egy korábbi bejelentés alapján fennálló tulajdonjog követelésére irányul.

29. Negyedszer hozzáteszem, hogy ahogyan arra T. Prast-Knipping és a Bizottság is hivatkozik, az e rendelkezés által kitűzött (tárgybeli) közelállóság célja nem ellentétes azzal, hogy az alapeljárásra nem vonatkozik az említett rendelkezés által meghatározott kizárólagos joghatósági szabály.¹⁷ Az alapeljárásban vizsgált – különösen a jogalap nélküli gazdagodás fennállására és a magánszemélyek közötti megállapodások hatályára vonatkozó – érvek ugyanis nem érintik a vitatott védjegy érvényességének vagy lajstromozásának kérdését.¹⁸ Ennek következtében nem azon állam bíróságai vannak leginkább abban a helyzetben, hogy elbírálják az ilyen érveket, amelynek a területén a védjegy lajstromozására sor került.

¹² A megfogalmazást érintő egyetlen különbség a Brüsszeli Egyezmény 16. cikkének (4) bekezdésében található, a „nemzetközi egyezmény alapján” hivatkozásban rejlik, amely a „Brüsszel I” rendelet 22. cikke 4. pontjának első bekezdésében a „közösségi jogi aktus vagy nemzetközi egyezmény alapján” hivatkozásként szerepel.

¹³ Lásd különösen: 2009. július 16-i Zuid-Chemie ítélet (C-189/08, EU:C:2009:475, 18. pont); 2012. július 12-i Solvay ítélet (C-616/10, EU:C:2012:445, 42. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat); 2015. szeptember 10-i Holterman Ferho Exploitatie és társai ítélet (C-47/14, EU:C:2015:574, 38. pont), valamint a 2016. június 16-i Universal Music International Holding ítélet (C-12/15, EU:C:2016:449, 22. pont).

¹⁴ 1983. november 15-i ítélet (288/82, EU:C:1983:326, 24–25. pont).

¹⁵ 1983. november 15-i ítélet (288/82, EU:C:1983:326, 24–25. pont).

¹⁶ Lásd a jelen indítvány 10. és 11. pontját.

¹⁷ Lásd a jelen indítvány 21. pontját.

¹⁸ Lásd a jelen indítvány 10. és 11. pontját.

30. A fentiekből arra következtetek, hogy az alapeljárásra nem vonatkozik a „Brüsszel I” rendelet 22. cikke 4. pontjában meghatározott kizárólagos joghatósági szabály. Következésképpen a német bíróságok – ideértve a kérdést előterjesztő bíróságot – mint az alapeljárásban alperes T. Prast-Kniping lakóhelye szerinti tagállam bíróságai rendelkeznek e rendelet 2. cikkének (1) bekezdése szerinti általános joghatósági szabály értelmében joghatósággal e jogvita elbírálására.

31. E tekintetben kiemelem, hogy az a tény, hogy az említett jogvitára esetlegesen vonatkozhat az említett rendelet 5. cikkének 3. pontja, amiatt, hogy a Hanssen Beleggingen által kezdeményezett eljárás különösen a jogalap nélküli gazdagodás fennállásán alapul, nincs hatással a német bíróságoknak az ugyanezen rendelet 2. cikkének (1) bekezdése szerinti joghatóságára. E rendelkezések közül az előbbi ugyanis *további* – és nem *kizárólagos* – joghatósági szabályt állapít meg a másodikhoz képest.

32. Másodlagosan, amennyiben a Bíróságnak úgy ítéli meg, hogy az alapeljárás a „Brüsszel I” rendelet 22. cikke 4. pontjának hatálya alá tartozik, kizárólag azon tagállam bíróságai rendelkeznének joghatósággal annak elbírálására, amelynek területén a védjegyet lajstromozták. Ez a rendelkezés ugyanis kizárólagos joghatóságot állapít meg, amely az e rendelet 2. cikkének (1) bekezdése szerinti általános joghatósági szabály alkalmazhatóságának kizárását eredményezi.

33. A kérdést előterjesztő bíróság által szolgáltatott adatok alapján a „Brüsszel I” rendelet 22. cikke 4. pontjának alkalmazása azt eredményezné, hogy a német bíróságok nem rendelkeznének joghatósággal az alapeljárás elbírálására.¹⁹

34. Ki kívánom továbbá emelni ebben az összefüggésben a Brite Strike Technologies ítélet²⁰ hatályát. Kétségtelen, hogy a Bíróság ebben az ítéletben megállapította, hogy a „Brüsszel I” rendeletnek az EUMSZ 350. cikkel összefüggésben értelmezett 71. cikkét úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes a szellemi tulajdonról szóló Benelux Egyezmény²¹ (a továbbiakban: Benelux Egyezmény) 4.6. cikkében előírt bírósági joghatósági szabály alkalmazása a benelux védjegyekkel és formatervezési mintákkal kapcsolatos jogvitákban.

35. Ez az ítélkezési gyakorlat azonban számomra irrelevánsnak tűnik az alapeljárás tárgyát jelentő kérdést, azaz a német bíróságok joghatóságának meghatározását illetően, mivel a Németországi Szövetségi Köztársaság nem részes fele a Benelux Egyezménynek. Nehezen tűnik ugyanis számomra elképzelhetőnek, hogy a német bíróságok tekintetében kötelező joghatásai legyenek egy olyan egyezménynek, amelynek a Németországi Szövetségi Köztársaság nem részese. Hangsúlyozom, hogy a Brite Strike Technologies ítélet²² – a jelen ügytől eltérően – egy holland bíróság előtti jogvitára vonatkozott.

36. Ezt az értelmezést szükség esetén megerősíti a „Brüsszel I” rendelet 71. cikke (2) bekezdése a) pontjának megfogalmazása, amely szerint a rendelet „annak a tagállamnak a bíróság[a tekintetében alkalmazandó], amely egyes különös jogterületekről szóló *egyezményben részes*”²³.

19 Lásd: a jelen indítvány 12. pontja.

20 2016. július 14-i ítélet (C-230/15, EU:C:2016:560, 66. pont).

21 A 2005. február 25-én Hágában a Belga Királyság, a Luxemburgi Nagyhercegség és a Holland Királyság által aláírt Benelux Egyezmény. Ezen egyezmény 2006. szeptember 1-jén lépett hatályba.

22 2016. július 14-i ítélet (C-230/15, EU:C:2016:560).

23 Kiemelés tőlem. A „Brüsszel I” rendelet 71. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) E rendelet nem érinti azokat az egyezményeket, amelyeknek a tagállamok részesei, és amelyek egyes különös jogterületeken a joghatóságot, valamint a határozatok elismerését és végrehajtását szabályozzák.

(2)

Az egységes értelmezés érdekében az (1) bekezdést a következő módon kell alkalmazni:

a) e rendelet nem akadályozza annak a tagállamnak a bíróságát, amely egyes különös jogterületekről szóló egyezményben részes, hogy az említett egyezménynek megfelelően még akkor is megállapítsa joghatóságát, ha az alperes olyan más tagállamban rendelkezik lakóhellyel, amely az említett egyezménynek nem részese. Az eljáró bíróság minden esetben e rendelet 26. cikkét alkalmazza; [...]

37. Következésképpen, amennyiben a Bíróság úgy ítéli meg, hogy az alapeljárás a „Brüsszel I” rendelet 22. cikke 4. pontjának hatálya alá tartozik, a kérdést előterjesztő bíróságnak hivatalból meg kellene állapítania joghatóságának hiányát e rendelet 25. cikke szerint. Csak abban az esetben kerülhetne tehát sor a Benelux Egyezmény 4.6. cikkének – az eljáró bíróság által a joghatóságának vizsgálata érdekében történő – figyelembevételére a Brite Strike Technologies ítélet²⁴ alapján, ha az alapeljárás megindítására egy benelux tagállam bírósága előtt kerülne sor.

V. Véggövetkeztetések

38. A fenti megfontolások alapján azt javasolom a Bíróságnak, hogy az Oberlandesgericht Düsseldorf (düsseldorfi tartományi felsőbíróság, Németország) által előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésre a következő választ adja:

Nem tartozik a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2000. december 22-i 44/2001/EK tanácsi rendelet 22. cikke 4. pontjának hatálya alá az alapeljárásban előterjesztetthez hasonló olyan bírósági kereset, amelynek célja, hogy egy benelux védjegy alaki védjegyjogosultja nyilatkozzon a benelux védjegy hivatal előtt arról, hogy nincsenek e védjegyhez fűződő jogai, és lemond arról, hogy őt a lajstromban az említett védjegy jogosultjaként szerepeltessék.

²⁴ 2016. július 14-i ítélet (C-230/15, EU:C:2016:560).